

2. Пироженко А. Електронна медицина – вимога сьогодення. Практика управління медичним закладом. 2018. №11. С. 16-20. URL : <http://med-info.net.ua/index.php?q=content/elektronna-medycyna-vymoga-syogodennya>

3. Соколенко Л. Ф. Цифровізація як вектор розвитку економічних систем та модернізації системи бухгалтерського обліку. *Облік і фінанси*. 2019. №3 (85). С. 41-49.

Олександр КУБАЙ

здобувач освітньо-професійної програми

«Публічне управління та адміністрування», ЗУНУ

Науковий керівник – к. е.н, доцент, доцент кафедри менеджменту,
публічного управління та персоналу ЗУНУ Тамара ПОПОВИЧ

ЗАВДАННЯ РЕАЛІЗАЦІЇ КОНТРОЛЬНОЇ ФУНКЦІЇ УПРАВЛІННЯ В ОРГАНІЗАЦІЇ

Реалізація функціональних завдань в будь-якій організації окрім загального керівництва передбачає здійснення певних контрольних заходів. Їх завданням на кожному конкретному етапі діяльності є вивчення реального стану об'єкта управління та порівняння з бажаним або прогнозованим станом з метою виявлення ступеню відхилення, а також оцінки об'єктивності прийнятих управлінських рішень або здійснюваних заходів, їх обґрунтованості і ефективності та усунення несприятливих ситуацій. Метою контролю має стати спрямування діяльності організації за обраним варіантом розвитку.

За своє сутність та змістом функція контролю у системі управління організацією є процесом свідомого, постійного та повсюдного спостереження за забезпеченням виконання поставлених завдань і досягнення кінцевих результатів діяльності. Як свідчить аналіз літературних джерел, наукові та прикладні підходи до визначення контрольної функції у системі управління вирізняються різноманітністю і багатоаспектністю її реалізації. Зокрема, у наукових працях [1;2;3] її характеризують з точки зору: форми впливу, виду управлінської діяльності, принципу управління. Загалом всі трактування контролю в системі управління в публічній організації можна звести до розуміння його як: а) складової (елементу) управління; б) функції управління; в) системи спостереження та перевірки.

Завдяки реалізації контрольної функції на кожному окремому етапі управлінського процесу керівник отримує об'єктивну інформацію про

результати діяльності, а також про допущені помилки та зміни ситуації, які можуть призвести до невиконання поставлених завдань або отримання результатів, відмінних від очікуваних. Отримуючи таку інформацію можна оперативно втрутитися в операційні процеси, обрати найбільш дієві інструменти управління відповідно до умов, що склалися, та запобігти небажаним наслідкам. Ґрунтуючись на зазначених підходах, можемо констатувати, що контроль забезпечує точність та конкретність всієї системи управління, її відповідність прийнятим управлінським рішенням, а також виконує певну інформаційну та коректувальну функції.

В управлінській діяльності можна виокремити декілька зрізів реалізації контрольної функції:

- 1) контроль за реалізацією прийнятих управлінських рішень;
- 2) контроль за виконавською і трудовою дисципліною;
- 3) контроль за дотриманням термінів виконання поставлених завдань;
- 4) перевірка процесу виконання завдання, аналіз причин виникнення порушень та недотримання термінів і встановлених вимог.

Контроль має відігравати не лише фіксує роль, а й виконувати регулятивну функцію. Важливість функції контролю у системі управління має поєднуватися з іншими формами та елементами управління, зумовлюючи їх взаємозв'язок. Це, у свою чергу, викликає зміни у самій структурі контрольних заходів, процесі їх здійснення, а також завдань, що на них покладаються.

Важливим в реалізації контрольної функції є органічна вбудова системи контролю в систему управління в організації. Кожна система контролю має формуватися в такий спосіб, щоб виконувати не лише інформаційно-вимірвальні функції, а забезпечувати виконання аналітико-коригувальні завдання. Процес побудови раціональної системи контролю передбачає:

- визначення завдання контролю (досягнення цілей через моніторинг стану об'єкта управління);
- визначення об'єкту і предмету контролю (який будуть контролювати і за якими параметрами) (рис.1);
- визначення суб'єкта контролю (хто контролює і які повноваження він має для прийняття коригувальних дій);
- вибір типу контролю (лінійний, функціональний, операційний);
- вибір засобів контролю (яким чином оцінюють стан об'єкта контролю і як інформують про це суб'єкта контролю);

Рис. 1. Об'єкти контролю в публічній організації

– визначення межі відхилень, з огляду на яку варто здійснювати коригувальні дії;

– визначення типових коригувальних дій, які можуть бути застосовані до об'єкта контролю у випадку його відхилення від заданих параметрів (особливо якщо система контролю автоматизована).

Успішність організації та її розвиток прямо залежить від ефективності системи контролю. Характеристиками ефективною системи контролю є: точність і достовірність, своєчасність, економічність, гнучкість, обґрунтованість критеріїв і їх множинність, об'єктивність, стратегічна спрямованість, зв'язок із винагородою, орієнтованість на людський фактор.

Серед інших вимірів ефективності контрольної функції в системі управління можна виділити наступні принципи її реалізації:

– комплексності (контроль повинен охоплювати всі ділянки державної, господарської, соціально-культурної діяльності);

– систематичності (встановлення чіткої періодичності, проміжних термінів перевірки реального виконання);

– відкритості і прозорості контролю (форми і методи контролю мають бути зрозумілими виконавцями, до них повинні доводитися проміжні та кінцеві результати перевірки);

– дієвості (оперативне проведення контрольних дій за наявності відхилення,

попередження правопорушень і усунення причин, які їх зумовлюють);

– превентивності (можливості завчасного попередження виникнення небажаних ситуацій та запобігання їх виникнення і відхилень в результатах роботи);

– особистої відповідальності керівників за організацію та стан контролю на ділянках, які вони очолюють. Керівник відповідає не лише за свою діяльність, але й за роботу своїх підлеглих, за стан справ в конкретному підрозділі державного органу;

– об'єктивності (відсутність суб'єктивного підходу до оцінок);

– гласності (доведення результатів контролю до відома зацікавлених осіб).

Список використаних джерел:

1. Довгань Л.Є., Малик І.П., Мохонько Г.А., Шкробот М.В. Менеджмент організації. Київ: КПІ ім. Ігоря Сікорського, 2017. 271с. URL: http://ela.kpi.ua/bitstream/123456789/22243/1/%D0%9C%D0%9E_2017.pdf
2. Писаревський І. М. Менеджмент організацій: Навчальний посібник. [Писаревський І. М., Нохріна Л.А., Познякова О.В.]. Харків: ХНАМГ.2016. 322с.
3. Шкільняк М.М., Овсянюк-Бердадіна О.Ф., Крисько Ж.Л., Демків І.О. Менеджмент: навчальний посібник. Тернопіль. Крок, 2017. 351с.

Ольга КУЗІВ

здобувачка освітньо-професійної програми

«Менеджмент закладів охорони здоров'я», ЗУНУ

Науковий керівник – д. м. н. професор кафедри менеджменту, публічного управління та персоналу ЗУНУ Григорій КОРИЦЬКИЙ

ДІЯЛЬНІСТЬ КАДРОВОЇ СЛУЖБИ ЗАКЛАДУ ОХОРОНИ ЗДОРОВ'Я

Визначальною метою сьогодишньої державної кадрової політики у сфері охорони здоров'я є забезпечення високого професіоналізму всіх ділянок трудової діяльності кваліфікованими, активно діючими, добросовісними медичними працівниками, здатними забезпечити якісними послугами з профілактики, діагностики та лікування населення України.

Структура кадрової служби закладу охорони здоров'я визначається характером та розмірами установи, обсягом надання медичних послуг. Кадрові служби набувають нових функцій під впливом взаємодії таких чинників, як зміна форми власності, швидка зміна законодавства, зміна потреб та ціннісних